

القَوِيُّ خَادِمُ الضَّعِيفِ

¹وَمَنْ هُوَ ضَعِيفٌ فِي الْإِيمَانِ قَاقِلُوهُ لَا لِمُخَاكَمَةٍ الْإِفْكَارِ. ²وَاجِدْ يُؤْمِنُ أَنْ يَأْكُلَ كُلَّ شَيْءٍ وَأَمَّا الضَّعِيفُ فَيَأْكُلُ بَقُولًا. ³لَا يَزِدُّ مَنْ يَأْكُلُ يَمَنَ لَا يَأْكُلُ، وَلَا يَدِينُ مَنْ لَا يَأْكُلُ مَنْ يَأْكُلُ، لِأَنَّ اللَّهَ قَبِيلُهُ. ⁴مَنْ أَنْتَ الَّذِي تَدِينُ عَبْدَ غَيْرِكَ؟ هُوَ لِمَوْلَاهُ يَنْبُتُ أَوْ يَسْقُطُ، وَلَكِنَّهُ سَيَنْبُتُ لِأَنَّ اللَّهَ قَادِرٌ أَنْ يُنْبِتَهُ. ⁵وَاجِدْ يَغْتَبِرُ يَوْمًا دُونَ يَوْمٍ وَأَخَرُ يَغْتَبِرُ كُلَّ يَوْمٍ، فَلْيَتَبَيَّنْ كُلُّ وَاحِدٍ فِي عَقْلِهِ. ⁶الَّذِي يَهْتَمُّ بِالنُّومِ فَلْيَلْتَبَّ يَهْتَمُّ، وَالَّذِي لَا يَهْتَمُّ بِالنُّومِ فَلْيَلْتَبَّ لَا يَهْتَمُّ، وَالَّذِي يَأْكُلُ فَلْيَلْتَبَّ يَأْكُلُ لِأَنَّهُ يَشْكُرُ اللَّهَ، وَالَّذِي لَا يَأْكُلُ فَلْيَلْتَبَّ لَا يَأْكُلُ وَيَشْكُرُ اللَّهَ. ⁷لَأَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِنَّا يَعِيشُ لِدَانِهِ وَلَا أَحَدٌ يَمُوتُ لِدَانِهِ، ⁸لَأَنَّا إِنْ عِشْنَا فَلْيَلْتَبَّ نَعِيشُ وَإِنْ مِتْنَا فَلْيَلْتَبَّ نَمُوتُ، فَإِنْ عِشْنَا وَإِنْ مِتْنَا فَلْيَلْتَبَّ تَحْنُ. ⁹لِأَنَّهُ لِهَذَا مَاتَ الْمَسِيحُ وَقَامَ وَعَاشَ، لِكَيْ يَسُودَ عَلَى الْأَحْيَاءِ وَالْأَمْوَاتِ. ¹⁰وَأَمَّا أَنْتَ، فَلِمَاذَا تَدِينُ أَخَاكَ؟ أَوْ أَنْتَ أَيْضًا، لِمَاذَا تَزِدُّرِي بِأَخِيكَ؟ لَأَنَّا جَمِيعًا سَوْفَ نَقِفُ أَمَامَ كُرْسِيِّ الْمَسِيحِ. ¹¹لِأَنَّهُ مَكْتُوبٌ: "أَنَا حَيٌّ، يَقُولُ الرَّبُّ، إِنَّهُ لِي سَتَجْنُو كُلُّ رُكْبَةٍ وَكُلُّ لِسَانٍ سَيَحْمَدُ اللَّهَ". ¹²فَإِذَا كُلُّ وَاحِدٍ مِنَّا سَبَّحَ عَنْ نَفْسِهِ حَسَابًا لِلَّهِ. ¹³فَلَا تُحَاكِمُ أَيْضًا بَعْضُنَا بَعْضًا، بَلْ بِالْخُرَى، اخْكُمُوا بِهَذَا أَنْ لَا يُوَضَعَ لِلْأَخِ مَصْدَمَةٌ أَوْ مَعْتَرَةٌ. ¹⁴إِنِّي عَالِمٌ وَمُتَبَيِّنٌ فِي الرَّبِّ يَسُوعَ أَنْ لَيْسَ شَيْءٌ تَجَسَّا بِدَانِهِ إِلَّا مَنْ يَحْسِبُ شَيْئًا تَجَسَّا، فَلَهُ هُوَ تَجَسُّسٌ. ¹⁵فَإِنْ كَانَ أَحَدُكَ يَسَبِّبُ طَعَامَكَ يُخْزِنُ فَلَسْتَ تَسْلُكُ بَعْدَ حَسَبِ الْمَحَبَّةِ. لَا تُهْلِكُ بِطَعَامِكَ ذَلِكَ الَّذِي مَاتَ الْمَسِيحُ لِأَجْلِهِ. ¹⁶فَلَا يُعْتَرِ عَلَى صَلَاحِكُمْ. ¹⁷لَأَنْ لَيْسَ مَلَكُوتُ اللَّهِ أَكْلًا وَشُرْبًا، بَلْ هُوَ بَرٌّ وَسَلَامٌ وَقَرُّ فِي الرُّوحِ الْقُدُسِ. ¹⁸لَأَنَّ مَنْ خَدَمَ الْمَسِيحَ فِي هَذِهِ فَهُوَ مَرَضِيٌّ عِنْدَ اللَّهِ وَمُرَكَّبٌ عِنْدَ النَّاسِ. ¹⁹فَلْتَعْكُفْ إِذَا عَلَى مَا هُوَ لِلسَّلَامِ وَمَا هُوَ لِلنَّبِيَّانِ بَعْضُنَا لِبَعْضٍ. ²⁰لَا تَنْفُضْ لِأَجْلِ الطَّعَامِ عَهْلَ اللَّهِ. كُلُّ الْأَشْيَاءِ طَاهِرَةٌ لِكَيْتَ سَرٌّ لِلْإِنْسَانِ الَّذِي يَأْكُلُ يَغْتَرَّةً. ²¹حَسَنٌ أَنْ لَا تَأْكُلَ لَحْمًا وَلَا تَشْرَبَ خَمْرًا وَلَا شَيْئًا يَصْطَلِحُ بِهِ أَحَدُكَ أَوْ يَغْتَرُّ أَوْ يَضَعُفُ. ²²أَلَاكَ إِيْمَانٌ؟ فَلْيَكُنْ لَكَ بِنَفْسِكَ أَمَامَ اللَّهِ. طُوبَى لِمَنْ لَا يَدِينُ نَفْسَهُ فِي مَا يَسْتَخْسِنُهُ. ²³وَأَمَّا الَّذِي يَرْتَابُ فَإِنْ أَكَلَ يُدَانُ لِأَنَّ ذَلِكَ لَيْسَ مِنَ الْإِيمَانِ، وَكُلُّ مَا لَيْسَ مِنَ الْإِيمَانِ فَهُوَ خَطِيئَةٌ.

قَوِي در ایمان و ضعیف در روحیه

¹و کسی را که در ایمان ضعیف باشد بپذیرید، لکن نه برای مُحَاجَّه در مباحثات. ²یکی ایمان دارد که همه چیز را باید خورد اما آنکه ضعیف است بقول می خورد. ³پس خورنده ناخورنده را حقیر نشمارد و ناخورنده بر خورنده حکم نکند زیرا خدا او را پذیرفته است. ⁴تو کیستی که بر بنده کسی دیگر حکم می کنی؟ او نزد آقای خود ثابت یا ساقط می شود. لیکن استوار خواهد شد زیرا خدا قادر است که او را ثابت نماید. ⁵یکی یک روز را از دیگری بهتر می داند و دیگری هر روز را برابر می شمارد. پس هر کس در ذهن خود مُتَبَيِّن بشود. ⁶آنکه روز را عزیز می داند بخاطر خداوند عزیزش می دارد و آنکه روز را عزیز نمی دارد هم برای خداوند نمی دارد؛ و هر که می خورد برای خداوند می خورد زیرا خدا را شکر می گوید، و آنکه نمی خورد برای خداوند نمی خورد و خدا را شکر می گوید. ⁷زیرا احدی از ما به خود زیست نمی کند و هیچ کس به خود نمی میرد. ⁸زیرا اگر زیست کنیم برای خداوند زیست می کنیم و اگر بمیریم برای خداوند می میریم. پس خواه زنده باشیم، خواه بمیریم، از آن خداوندیم. ⁹زیرا برای همین مسیح مرد و زنده گشت تا بر زندگان و مردگان سلطنت کند. ¹⁰لکن تو چرا بر برادر خود حکم می کنی؟ یا تو نیز چرا برادر خود را حقیر می شماری؟ زانرو که همه پیش مسند مسیح حاضر خواهیم شد. ¹¹زیرا مکتوب است: خداوند می گوید به حیات خودم قسم که هر زانویی نزد من خم خواهد شد و هر زبانی به خدا اقرار خواهد نمود. ¹²پس هر یکی از ما حساب خود را به خدا خواهد داد.

وظیفه ما نسبت به شخص ضعیف

¹³بنابراین بر یکدیگر حکم نکنیم بلکه حکم کنید به اینکه کسی سنگی مصادم یا لغزشی در راه برادر خود ننهد. ¹⁴می دانم و در عیسی خداوند یقین می دارم که هیچ چیز در ذات خود نجس نیست جز برای آن کسی که آن را نجس پندارد؛ برای او نجس است. ¹⁵زیرا هرگاه برادرت به خوراک آزرده شود، دیگر به محبت رفتار نمی کنی. به خوراک خود هلاک مساز کسی را که مسیح در راه او بمرد. ¹⁶پس مگذارید که نیکویی شما را بد گویند. ¹⁷زیرا ملکوت خدا آکل و شرب نیست بلکه

عدالت و سلامتی و خوشی در روح القدس.¹⁸ زیرا هر که در این امور خدمت مسیح را کند، پسندیده خدا و مقبول مردم است.¹⁹ پس آن اموری را که منشأ سلامتی و بنای یکدیگر است پیروی نمایید.²⁰ بجهت خوراک کار خدا را خراب مساز. البته همه چیز پاک است، لیکن بد است برای آن شخص که برای لغزش می خورد.²¹ گوشت نخوردن و شراب ننوشیدن و کاری نکردن که باعث ایذا یا لغزش یا ضعف برادرت باشد نیکو است.²² آیا تو ایمان داری؟ پس برای خودت در حضور خدا آن را بدار، زیرا خوشابحال کسی که بر خود حکم نکند در آنچه نیکو می شمارد.²³ لکن آنکه شک دارد اگر بخورد ملزم می شود، زیرا به ایمان نمی خورد؛ و هر چه از ایمان نیست گناه است.